

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Komínkovou ve věci

žalobce: **L.Š.**, narozený dne ..., bytem ...
zastoupený Mgr. Markem Dejmekem, advokátem
sídlem Perlová 7, 301 00 Plzeň

proti
žalovanému: **Krajský úřad Plzeňského kraje**
sídlem Škroupova 18, 306 13 Plzeň

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 3. 2017, č. j. DSH/1046/17,

takto:

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Plzeňského kraje ze dne 21. 3. 2017, č. j. DSH/1046/17 se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen žalobci zaplatit náhradu nákladů řízení ve výši 11.228,- Kč do jednoho měsíce od právní moci rozsudku k rukám právního zástupce žalobce Mgr. Marka Dejmka.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou domáhal zrušení shora označeného rozhodnutí žalované, jímž bylo k odvolání žalobce změněno rozhodnutí Městského úřadu Klatovy, Odboru dopravy – dopravního úřadu, ze dne 30.11.2016 č.j. OD/10945/16/Ja, kterým byl žalobce uznán vinným z přestupku podle § 125c odst. 1 písm. a) bod první zákona

č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), tak, že bylo vypuštěno ustanovení § 7b odst. 6 zákona č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu na pozemních komunikacích, a nadále bylo ponecháno porušení § 38 odst. 1 písm. c) a § 38 odst. 3 téhož zákona, stejně jako § 32 a § 33 odst. 6 vyhlášky č. 343/2014 Sb. Žalovaný ve zbytku prvostupňové rozhodnutí potvrdil, tj. ve výši uložené pokuty 6.000,-Kč a ohledně zákazu řízení všech motorových vozidel na 6 měsíců a ohledně povinnosti nahradit náklady řízení 1.000,-Kč.

2. Žalobce v žalobě tvrdil, že na Certifikátu vydaném Bavorským Zemským úřadem (dále jen „certifikát“) je patrně uveden chybně VIN vozidla. Žalobce poukázal na skutečnost, že danou věc Policie České republiky (dále jen „PČR“) postoupila jednak správnímu orgánu I. stupně, Městskému úřadu v Klatovech, a současně také Městskému úřadu ve Stodě, který však žalobce obvinění z přestupku zprostil, a řízení zastavil s odkazem na § 2 zákona o provozu motorových vozidel, a s odkazem na rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR (dále jen „NS ČR“) sp.zn. 25Cdo 2563/2005 ze dne 27.11.2007, podle kterého povinnost pojistit a přihlásit vozidlo do provozu stíhá vlastníka vozidla, který odpovídá nejen za řádný stav vozidla, ale i za stav dokladů k vozidlu, neboť je jediným účastníkem řízení oprávněným k podání návrhu na zápis údajů do evidence motorových vozidel i k pojištění vozidla. Podle žalobce v daném případě správní orgány rozhodly nepřiměřeně formalisticky a i věcně nesprávně. Certifikát byl vydán vlastníku A. R. a vykazoval správně převozní RZ i označení vozidla. Písařská chyba byla v označení VIN, což ovšem dle žalobce nelze vykládat tak, že by žalobce řídil vozidlo, na kterém měl umístěny převozní značky, které nebyly k tomuto vozu přiděleny. Žalovaný podle žalobce rezignoval na zásady mezinárodní Vídeňské úmluvy, dle níž v případě rozporů jsou rozhodné údaje v mezinárodním přepravním certifikátu, kde bylo číslo RZ totožné s čísly RZ na vozidle. Žalobce připomněl, že převzal vozidlo s již na pevně osazenými značkami, které byly osazeny prodávajícím bezprostředně poté, kdy je prodávající od bavorského úřadu obdržel i s certifikátem. Žalobce má za to, že je fakticky trestán za písařskou chybu bavorského úřadu, o které nevěděl, což připouští i žalovaný, ale ani o ní vědět nemohl. Žalobce obdržel doklady od prodávajícího, kterému je vydal německý orgán veřejné moci. Žalobce presumoval správnost certifikátu a ověřil si, že se shodují registrační značky na certifikátu a na vozidle, což je jediná rozhodující skutečnost. Žalobce nemohl předpokládat, že by se v certifikátu úředníci spletli a označili chybně jeden údaj (VIN). Žalobce neměl možnost si před jízdou ověřit, že vozidlo má jiný VIN. Správné znění VIN ověřil až český správní orgán – Evidence motorových vozidel v Plzni. Žalobce se proto jednání, které je mu kladeno za vinu, nemohl dopustit ani ve formě vědomé nedbalosti. Žalobce poukázal na to, že vedle certifikátu obdržel i zelenou kartu k vozidlu, kde byla shodná RZ jako na vozidle a na certifikátu. Žalobce si dovoluje vznést námitku nepřipustného formalismu žalovaného, který pod povinností zkontrolovat doklady od vozidla zahrnuje i provést kontrolu VIN. Žalobce má za to, že povinnost kontrolovat údaje VIN vozidla není stanovena zákonem a nelze ji

po řidičích spravedlivě požadovat. Notabene každé vozidlo má údaj umístěn na jiném místě, často velmi nepřístupném a i profesionálům zabere nalezení VIN u vozidla více času, někdy je třeba i vozidlo částečně odstrojit. Většina řidičů by ani nebyla schopna takový údaj ve vozidle najít. Povinnost evidovat řádně vozidlo, včetně řádného označení VIN v dokladech od vozidla, a toto také pojistit, může zavazovat jen vlastníka vozidla, neboť jen ten je oprávněn podávat návrhy na zahájení správního řízení o zápis vozidla do evidence vozidel. Takováto povinnost nenáleží řidiči, a ten proto nemůže nést odpovědnost za chyby jiných. Žalobce taková povinnost vlastníka v době kontroly PČR nestíhala. Měl povinnost a odpovědnost v ČR bez zbytečného odkladu vozidlo řádně zaregistrovat a pojistit, což také učinil, když vozidlo dovezl. Žalovaný také podle žalobce pominul, že označení VIN v mezinárodním převozním certifikátu není rozhodující skutečností. Rozhoduje shoda registrační značky v mezinárodním převozním certifikátu. Podle žalobce bylo prokázáno, že řídil vozidlo opatřené mezinárodním převozním certifikátem, v němž bavorský úřad písařskou chybou nesprávně označil VIN vozidla, a tudíž bylo prokázáno, že žalobce neřídil vozidlo, které by bylo osazeno značkami, jež vozidlu nenáleží. Nadto se protiprávního jednání žalobce nemohl dopustit ani formou nevědomé nedbalosti, neboť tuto chybu nemohl rozpoznat a nezavinil.

3. Žalovaný ve vyjádření k žalobě navrhl její zamítnutí s tím, že žalobce byl povinen se přesvědčit, zda vozidlo, které hodlá řídit, má všechny identifikátory včetně registračních značek v pořádku. Žalobce se nemůže dovolávat toho, že většina řidičů nepozná, kde se nachází VIN, již z toho titulu, že jedním z oborů podnikání žalobce je dle živnostenského rejstříku i údržba motorových vozidel a jejich příslušenství. Ve věci je však podstatné, že bylo pouze odpovědností žalobce, ať by se nacházel v jakémkoliv podnikatelském postavení, zda a jakou kontrolu vozidla před zahájením jeho řízení zvolí, a zda ji provede sám, či prostřednictvím jiné osoby, pokud by kupovanému vozidlu nerozuměl. Bylo však zcela prokázáno, že se nejednalo o písařskou chybu, jak žalobce tvrdí, nýbrž registrační značky byly přiděleny jinému vozidlu, což mohl žalobce zjistit i z dalších údajů jako je typ vozidla, palivo, rok výroby, přičemž bylo v možnostech žalobce tyto skutečnosti bez vynaložení většího úsilí zjistit. Tedy zachování potřebné míry opatrnosti je úzce spjata právně se zaviněním nedbalosti nevědomé.
4. Součástí správního spisu je oznámení o přestupku ze dne 8.2.2016, podle něhož žalobce v tento den ve 12:30 hod. řídil osobní motorové vozidlo BMW 530D, RZ: ... v obci Červené Poříčí a kontrolou vozidla bylo zjištěno, že na vozidle umístěná převozní registrační značka je vystavena na vozidlo s jiným VIN, na základě čehož byly registrační značky řidiči odebrány. Žalobce se vyjádřil do oznámení přestupku tak, že o uvedeném přestupku se dozvěděl až od hlídky DI Klatovy při kontrole vozidla. Vozidlo zakoupil v SRN a prodejce mu na místním úřadě vyřídil tyto značky, aby mohl s vozidlem dojet domů. Podle úředního záznamu PČR z téhož dne byly k vozidlu předloženy doklady – osvědčení o registraci vozidla RZ: ..., VIN: x, osvědčení o registraci vozidla RZ: ..., VIN: x, osvědčení o registraci vozidla

- část druhá – RZ: ..., certifikát výroby BMW v německém jazyce, kupní smlouva, pojištění vozidla na RZ: ... Vozidlo, které řídil žalobce, mělo VIN počínající písmeny x..., ovšem v osvědčení o registraci vozidla na použitou RZ: ... bylo dle dokladů s VIN č. x... K tomu byla pořízena fotodokumentace vozidla. Z kupní smlouvy ze dne 8.2.2016 uzavřené mezi firmou L.Š., ... a prodejcem SARA AUTOMOBILE, Goldenesteig 50, Hutthurm 94116, vyplývá, že předmětem prodeje je vozidlo BMW 530XD s číslem VIN: x..., uvedené do provozu 19.11.2012.
5. Z osvědčení o registraci ze dne 3.12.2012 je zřejmé, že je vydáno k vozidlu RZ: ... uvedenému do provozu 11.11.2012, s palivem diesel, typu BMW 510 DX Drive, s VIN je zde uvedeno x. Doklad o pojištění vozidla je datovaný 8.2.2016 s platností do 12.2.2016 na RZ: ... a na vlastníka vozidla R.A., ... Osvědčení o registraci vozidla s převozní RZ: ... ze dne 8.2.2016 s platností do 12.2.2016 je vystaveno na vlastníka A.R., ..., obsahuje však údaj o uvedení vozidla do provozu 1.10.1999, palivo benzín a VIN: x.
6. Ve svém vyjádření ze dne 1.3.2016 žalobce připomněl, že se nemohl dopustit protiprávního jednání spočívajícího v tom, že by řídil vozidlo, jemuž nebyly registrační značky přiděleny. Jím řízené vozidlo bylo opatřeno řádně přidělenou registrační značkou, certifikátem i zelenou kartou, které byly vydány Zemským úřadem v Pasově na jméno jednatele autobazaru. Žalobce připomněl, že v případě rozporu údajů uváděných na listinách k vozidlu je rozhodnou skutečností dle pokynu MD ČR certifikát nahrazující po přechodnou dobu převozu technický průkaz k vozidlu. K tomuto žalobce přiložil stanovisko MD k užití německých převozních značek se žlutým pruhem ze stránek www.mdcz.cz, podle něhož použití německých převozních značek se žlutým pruhem v rámci převozu vozidel mezi jednotlivými státy EU musí být v souladu s tzv. Vídeňskou úmluvou o silničním provozu z roku 1968. Jedním z požadavků úmluvy je povinnost, že registrační dokument musí být vystaven registračním úřadem, což je rozpoznatelné tím, že na obou polovinách certifikátu je úřední razítko registračního úřadu. Možnost či nemožnost použití v mezinárodním provozu není dána vlastní registrační značkou, ale dokladem, který je k ní vystaven, respektive způsobem jeho vyplnění. Dále žalobce předložil potvrzení SARA AUTOMOBILE – Hutthurm ze dne 8.2.2016 o tom, že žalobce je oprávněn osobním vozidlem RZ: ... cestovat do zahraničí. Dále žalobce předložil vyjádření A.R. z dne 29.2.2016, který uvedl, že je prodejce vozidla BMW 530D RZ: ..., VIN: x, kdy se omlouvá za omyl, kterého se dopustil záměnou dokladů k vozidlům, v souvislosti s obstaráváním převozních registračních značek dne 8.2.2016. Potvrzuje zde, že jde o jeho omyl, o němž žalobce nevěděl.
7. Správní orgán I. stupně uznal žalobce vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. a) bod první zákona o provozu na pozemních komunikacích ve znění účinném do 19.2.2016, a to pro porušení § 5 odst. 1 písm. a) téhož zákona, neboť kromě povinností řidiče uvedených v § 4 tohoto zákona je povinnost užít vozidlo, které splňuje technické podmínky stanovené zákonem č. 56/2001 Sb., o

podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, tzn. vozidlo, které je řádně označeno přidělenými tabulkami SPZ (viz ustanovení § 7b odst. 6, § 38 odst. 1 písm. c) a § 38 odst. 3 zákona o podmínkách provozu a § 32 a § 33 odst. 6 vyhlášky č. 343/2014 Sb.), kterého se dopustil nevědomou nedbalostí tím, že řídil vozidlo, na kterém měl umístěny německé vnitrostátní převozní SPZ... se žlutým pruhem, které nebyly certifikátem k SPZ ... vydaný Bavorským Zemským úřadem k tomuto vozidlu přiděleny.

8. V odůvodnění správní orgán I. stupně uvedl, že součástí obvinění v dané věci byl přestupek řidiče vozidla BMW 530D s VIN: x, palivem nafta, rokem výroby 2012, které žalobce řídil, a při kontrole bylo zjištěno, že certifikát s německou vnitrostátní převozní SPZ: ... je vydán na vozidlo BMW 523i VIN: x, rok výroby 1999 a palivo benzín. Z toho je zřejmé, že certifikát byl vydán na jiné vozidlo stejné značky a barvy vozidla, ale jiného typu a jiného roku výroby a motor byl i na jiné palivo. Každý řidič je povinen před jízdou zkontrolovat technický stav vozidla a veškerou dokumentaci. V případě žalobce, který vozidlo v Německu v tento den 8.2.2016 zakoupil a převozní SPZ mu zajistil prodejce a vzhledem k jízdě po území Německa a následně ČR žalobce převážel vozidlo, se kterým jel poprvé, měla a mohla být z jeho strany provedena kontrola certifikátu důkladněji. Správní orgán nepochybně, že by certifikát nebyl platný a v souladu s Vídeňskou úmluvou, ale byl vydán na jiné vozidlo. Doba, kdy byl žalobce nájemcem vozidla a kdy se stal majitelem vozidla, nemá na věc žádný vliv, neboť je řidič projednáván za přestupek spočívající v řízení vozidla s SPZ, která nebyla tomuto vozidlu přidělena. Prodejce vozidla asi na Zemském úřadě v Pasově omylem předložil doklady k jinému vozidlu BMW, když ve své omluvě uvádí, že zaměnil při vyřizování certifikátu doklady. Žalobce spáchal přestupek porušením § 5 odst. 1 písm. a) zákona o provozu na pozemních komunikacích, kdy řídil vozidlo, které nesplňovalo technické podmínky stanovené zvláštním právním předpisem, tedy zákonem o podmínkách provozu a v něm ustanovení § 38 odst. 1 písm. c), podle něhož na vozidle musí být umístěna tabulka s registrační značkou, přidělenou k tomuto vozidlu příslušným orgánem jiného státu. Byl naplněn i materiální znak přestupku, neboť jednáním žalobce byla znemožněna identifikace vozidla nejen policistům, ale i všem ostatním účastníkům silničního provozu, neboť právě tabulka s přidělenou SPZ je pro ně jedinečným a nezaměnitelným identifikátorem vozidla.
9. V odvolání proti tomuto rozhodnutí, (které bylo vydané 30.11.2016 jako druhé rozhodnutí ve věci samé, když předchozí bylo odvolacím orgánem zrušeno) žalobce uvedl, že se rozhodnutí ve výroku opírá též o porušení zákona o odpovědnosti za škodu způsobenou provozem motorových vozidel, což bylo předmětem jiného řízení vedeného Městským úřadem ve Stodě, které (po zrušení prvního rozhodnutí ze dne 18.7.2016 sp.zn. ZN/15/37/DSH/16 rozhodnutím Krajského úřadu Plzeňského kraje č.j. DSH/6221/16 bylo zastaveno s odkazem na § 2 zákona o provozu motorových vozidel a na nález Pléna Nejvyššího soudu ČR sp.zn. 25Cdo 2563/2005 ze dne 27.11.2007, podle něhož pojistit a přihlásit vozidlo stíhá vlastník vozidla, který též odpovídá za řádný stav vozidla i stav dokladů k vozidlu, neboť je

jediným účastníkem oprávněným k podání návrhu na zápis údajů do evidence motorových vozidel i k pojištění vozidla. Z toho je podle žalobce zřejmé, že odkaz uvedený ve výroku na porušení zákona o povinném pojištění motorových vozidel je v rozporu s platným právem i s rozhodnutím ve věci, které vydal jiný věcně oprávněný správní orgán.

10. V odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí žalovaný zkonstatoval, že § 7b odst. 6 zákona o podmínkách provozu na pozemních komunikacích stanoví, že prováděcí právní předpis stanoví požadavky na formu a strukturu registrační značky na přání. Vzhledem k tomu, že na vozidle nebyly umístěny registrační značky na přání, nýbrž německé vnitrostátní převozní značky, toto ustanovení na věc žalobce nedopadá. Ostatní odkazy na porušení zvláštního právního předpisu jsou uvedeny správně a správně orgán I. stupně dostal své povinnosti vymezit ve výroku napadeného rozhodnutí porušení zvláštního právního předpisu. Napadené rozhodnutí se pak neopírá o porušení zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla. Tento zákon je uveden ve výroku pouze jako součást názvu zákona č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích. Žádné porušení zákona o pojištění k odpovědnosti z provozu vozidla není žalobci kladeno za vinu. Dále žalovaný dospěl k závěru, že provedené důkazy jednoznačně prokazují, že registrační značky byly přiděleny jinému vozidlu než vozidlu řízenému žalobcem. Žalobce se spoléhal na to, že značky byly vozidlu přiděleny, aniž by učinil jakoukoliv kontrolu vozidla před zahájením jízdy. O to víc se měl o správnosti přesvědčit, když mu značky byly toliko předány ze strany tehdejšího vlastníka vozidla. V certifikátu nedošlo jen k nesprávnému vyznačení VIN kódu, jak uvádí žalobce, ale byl vydán ke zcela jinému vozidlu vzhledem k tomu, že jsou v certifikátu uvedeny i jiné identifikační údaje, jako je typ, palivo a rok výroby vozidla.
11. O věci samé bylo rozhodnuto bez jednání podle § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen s.ř.s.), neboť s tím žalovaný souhlasil a žalobce se k tomu ve stanovené lhůtě nevyjádřil.
12. Žalobu soud shledal důvodnou.
13. Ve výroku rozhodnutí správního orgánu prvního stupně je i po změně provedené žalovaným, která spočívala ve vypuštění ust. § 7b odst. 6 zákona č. 56/2001 Sb., odkazováno na celou řadu ustanovení právních předpisů, která však nejsou podrobněji zmíněna ani v odůvodnění rozhodnutí správních orgánů, tudíž není zřejmé, zda žalobce vůbec a jakým konkrétním způsobem všechna tato právní ust. měl porušit. Soud proto shledal výrok o spáchání přestupku nepřezkoumatelným pro nesrozumitelnost. Výrok o vině není dostatečně určitý a srozumitelný, a neodpovídá požadavku právní jistoty.
14. Konkrétně dle výroku prvostupňového rozhodnutí (i po změně provedené žalovaným) je žalobci vytýkáno porušení těchto ust.:
15. Ust. § 38 odst. 1 písm. c) zákona č. 56/2001 Sb. stanoví, že provozovatel silničního

vozidla nesmí provozovat na pozemních komunikacích vozidlo, na němž není umístěna tabulka s registrační značkou, přidělenou k tomuto vozidlu obecním úřadem obce s rozšířenou působností nebo příslušným orgánem jiného státu, způsobem umožňujícím identifikaci vozidla.

16. Podle § 38 odst. 3 zákona o podmínkách provozu prováděcí právní předpis stanoví způsob umístění tabulky s registrační značkou na vozidlo.
17. Podle § 32 odst. 1 vyhlášky č. 343/2014 Sb., o registraci vozidel tabulka s registrační značkou se umístí tak, aby byla na místě určeném konstrukčním řešením silničního vozidla a při běžném provozu na pozemních komunikacích nedošlo k její ztrátě. Podle odst. 2 téhož ust. vyhlášky tabulka s registrační značkou se tvarově upravuje pouze podle místa, na kterém je umístěna tak, aby úpravou byla zachována její čitelnost. Tabulka s registrační značkou, s výjimkou registrační značky pro mopedy, má být v čistém stavu za nesnížené viditelnosti čitelná na vzdálenost nejméně 40 metrů. Podle odst. 3 téhož ust. téže vyhlášky tabulka s registrační značkou se umísťuje na silniční vozidlo svojí spodní hranou dole a přibližně vodorovně k vozovce. Na tabulku s registrační značkou ani do její těsné blízkosti se neumísťují žádné nápisy nebo vyobrazení, které by narušily její čitelnost nebo rozlišovací schopnost, pokud není v této vyhlášce nebo jiným právním předpisem stanoveno jinak. Podle odst. 4 téhož ust. nestanoví-li § 33 jinak, tabulka s registrační značkou se umísťuje na silničním vozidlu vpředu a vzadu v podélné ose vozidla kolmo ke směru jízdy. Neumožňuje-li konstrukční řešení silničního vozidla umístění tabulky s registrační značkou v jeho podélné ose, umístí se tabulka vlevo od podélné osy. Umístění přední tabulky s registrační značkou se v takovém případě zaznamená do technického průkazu silničního vozidla. Tabulka s registrační značkou se na silniční vozidlo dále umístí tak, aby její spodní hrana nebyla níže než 200 mm od roviny vozovky u přední tabulky a níže než 300 mm od roviny vozovky u zadní tabulky a aby její horní hrana nebyla výše než 1 200 mm nad rovinou vozovky nebo 2 000 mm nad rovinou vozovky, neumožňuje-li konstrukční řešení silničního vozidla dodržet vzdálenost 1 200 mm; umístění tabulky se v takovém případě zaznamená do technického průkazu silničního vozidla.
18. Podle § 33 odst. 6 vyhlášky č. 343/2014 Sb. pro umístění tabulky se zvláštní registrační značkou pro manipulační provoz, zvláštní registrační značkou pro zkušební provoz a zvláštní registrační značkou pro jízdu z místa prodeje do místa registrace silničního vozidla se použije § 32 odst. 2 obdobně.
19. Všechna tato ust. správní orgán označil ve výroku rozhodnutí v souvislosti s porušením obecně odkazovacího právního ustanovení § 5 odst. 1 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb., podle kterého je řidič kromě povinností uvedených v § 4 dále povinen užít vozidlo, které splňuje technické podmínky stanovené zvláštním právním předpisem.
20. Jak již bylo výše zmíněno, souvislost s jednotlivými zmíněnými právními ust. není

zřejmá ani z odůvodnění obou správních rozhodnutí. Nadále je pak zcela nejasné, jaké konkrétní porušení právních povinností žalobci bylo vytýkáno ze strany správních orgánů. Nelze než konstatovat, že napadené rozhodnutí trpí nepřezkoumatelností také v části odůvodnění.

21. Na základě výše uvedeného soud zrušil žalobou napadené rozhodnutí podle § 76 odst. 1 s.ř.s. a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení a současně zavázal žalovaného výše uvedeným právním názorem.
22. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s., a žalobci, který měl ve věci plný úspěch, byla přiznána náhrada za zaplacený soudní poplatek a dále za náklady právního zastoupení sestávající z odměny za 2 úkony právní služby á 3.100,-Kč a 2 režijní paušály á 300,-Kč navýšené o 21% DPH.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Plzeň 24. srpna 2018

Mgr. Jana Komínková v.r.
samosoudkyně